

Odezwa ks. kardynała Prymasa na „Dzień Opieki” 3 września 1939 r.

Żołnierz polski stanął na granicach Rzeczypospolitej ze świadomością swych rycerskich tradycji i obowiązków. Jego nieustraszonej dumie wtóruje w kraju i daleko w świecie rytm bohaterski milionów polskich piersi, które rozpięta miłość ojczyzny i wiara w zwycięstwo naszej sprawy. W wielkiej chwili z niezłomnym duchem Rzeczypospolitej złożyły się święte uczucia wychodźstwa, dając świadectwo

wielkości i całości narodu. Z warownej macierzy poprzez graniczne zasieki podajemy na nowo ciepłą braterską dłoń każdemu dalekiemu rodakowi.

Błyski polskiej zbroi i żar orężnego patriotyzmu polskiego nadadzą tegorocznemu „Dniu Opieki” swoiste znamię i zapewnią mu dobre powodzenie.

† August kard. Elond.

Czesi nie będą bierni.

London, 1. 9. Z londyńskich kół politycznych, dobrze poinformowanych podają, że na wypadek konfliktu wojennego za granicą powstanie rząd czechosłowacki, który wezwie wszystkich Czechów do formowania oddziałów ochotniczych na terenie państw, należących do t. zw. bloku pokoju.

Praga, 1. 9. Jak donoszą z Protektoratu, większość oficerów lotnictwa b. armii czechosłowackiej znalazła się już poza granicami Czechosłowacji, unikając w ten sposób „zainteresowania” się nimi okupantów niemieckich.

Brak chleba przyczyną paniki w Sowietach.

Moskwa, 1. 9. W niektórych okęgach Z. S. R. R. po zakończeniu tegorocznych żniw przystąpiono do młócenia zboża. W związku z tym w wielu kołchozach wobec dotkliwie odczuwanego braku chleba rozdano większą ilość wymłóconego świeżego ziarna, wbrew przepisom, obowiązującym w

ZSRR, które przewidują rozdawanie zboża dopiero po wypełnieniu zobowiązań kołchozu w stosunku do państwa. W niektórych rejonach, jak np. pskowskim rozdawnictwo zboża stało się przyczyną masowej paniki tak, że władze sowieckie zmuszone zostały wysłać lotne oddziały karne GPU dla ukarania winnych i opanowania sytuacji.

Manifest ks. Tiso wywołał popłoch wśród Słowaków.

Kraków, 1. 9. Od osób, które przybyły ze Słowaczyny dowiaduje się korespondent krakowski P. A. A., że ostatni manifest ks. Tiso w sprawie wkroczenia wojsk niemieckich do Słowaczyny wywołał wręcz odwrotny skutek. Uważa się powszechnie, że

fakt wkroczenia wojsk niemieckich na Słowaczynę kładzie kres niepodległości Słowaczyny, narażając ją na nieobliczalne skutki następstw awantur niemieckich. Ludność słowacką ogarnął popłoch na widok maszerujących oddziałów niemieckich.

Wykrycie niemieckiej bandy

Poznań, 1. 9. W Poznaniu zdemaskowano bandę dywersyjną. Składała się ona z kilkunastu Niemców. Wykryty skład broni posiadał 5 r. k. m., 15 re-

wolwerów Walter, 83 paczki naboju, dużą ilość magazynów do rkm., lonty, bomby, ekrazyt oraz radio, które było zakopane w ziemi.

Francuzi prostują kłamstwa o Polsce.

Paryż, 1. 9. Radiostacje francuskie w Strasburgu, Lionie i Paryżu w dniu 29 bm. podały komunikat rządu polskiego, odpierający kłamstwa niemieckie o

prześladowaniach Niemców w Polsce. Obszernie zdemaskowano wiadomości, podawane przez prasę niemiecką, przytaczające dowody, wykazujące kłamstwa niemieckie.

Komitet Pomocy Społecznej w Gdyni.

Gdynia. W dniu 30 ub. m. ukonstytuował się w Gdyni pod przewodnictwem pana Komisarza Rządu mgr. Sokoła Miejski Komitet Pomocy Społecznej, który ma za zadanie roztoczenie opieki nad rodzinami powołanych do wojska. Do Komitetu weszli przedstawiciele szeregu miejscowych organizacji. Utworzono sekcje: finansową, propagandową, opieki, informacyjną i sani-

tarną. Pracę rozdzielono na siedem podkomitetów dzielnicowych.

Obradom przewodniczył wicekomisarz Rządu inż. Szaniawski.

Gdynia. (PAT). Zarządzeniem władz administracyjnych w Gdyni został wysłany do miejsca odosobnienia w Berezie Kartuskiej Dawid Leib Weismann za paskarstwo.

— **Wydalony.** Korespondent francuskiej agencji „Radio” Olivec Guyon, wydalony został z Włoch za ocenę politycznej działalności kierownictwa zagranicznej polityki włoskiej. Wydany dziennikarz francuski jest bratem Roberta Guyona, b. rzymskiego korespondenta „Le Journal”, wydalonego z Włoch w pierwszych dniach sierpnia.

— **Szwecja nie dowierza sąsiadom.** Wyasygnowano dalsze kredyty w kwocie miliona koron na budowę schronów w Sztokholmie. Przewidziana jest budowa 200 schronów, każdy na 200 osób. Cenniejsze przedmioty z muzeów sztokholmskich wywieziono do zamku Gripsholm.

— **Wojna wisi na włosku.** Obrady 4 ministrów państw północnych w Oslo przyspieszono. Fiński minister spraw zagranicznych Erko oświadczył przedstawicielom prasy, że Finlandia nie wydała w związku z obecną sytuacją żadnych wyjątkowych zarządzeń wojskowych ani gospodarczych. Minister oświadczył, że jego zdaniem wola utrzymania pokoju jest znaczna, ale wielkie koncentracje wojskowe mogą spowodować wybuch w każdej chwili.

— **General Jezuitów u Ojca św.** General zakonoo. Jezuitów, ks. Włodzimierz Ledóchowski, został przyjęty w dniach ostatnich na prywatnej audiencji przez Ojca św. Piusa XII.

— **Jubileusz polskiej zakonnicy w Ameryce.** W parafii św. Stanisława Kostki w Chicago odbyła się piękna uroczystość z okazji 50-lecia ślubów zakonnych zasłużonej Polki z kongregacji „Notre Dame”, siostry Ewodii. Zjednoczenie Polskie Rzym. Katol. reprezentowała na uroczystości krewna jubilatki, Antonina Włodarska Czerniak.

— **Bandyci zamordowali misjonarza.** Przełożony sierocińca w Szanghaju o. Franciszek Lebreton z zakonu oo. Jezuitów został zamordowany.

— **Włosi kokietują egipcjan.** Poseł włoski w Kairze Mazzolini po powrocie z Włoch odwiedził premiera egipskiego, zapewniając go o dobrych intencjach Włoch wobec Egiptu, z którym Włochy pragną żyć w doskonałej harmonii.

— **Portugalia po stronie Anglii wierna 500-letniemu sojuszowi.** W miarodajnych kołach wojskowych w Lizbonie stwierdzają, że Portugalia pozostanie wierna sojuszowi z Wielką Brytanią, z którą związana jest aliansem od 500 lat.

— **W Czechach konfiskują aparaty radiowe.** Niemieckie władze okupacyjne w Protektoracie odebrały ludności wszelkie posiadane radiodbiorniki; urządzenia antenowe zniszczone. Pod groźną więzienia, ciężkich robót przymusowych i zesłania do obozów koncentracyjnych nie wolno nikomu w Czechach posiadać aparatów odbiorczych. Powodem tego zarządzenia jest zamiar uniemożliwienia ludności słuchania, audycy zagranicznych.

— **Socjaliści niemieccy przeciw Trzeciej Rzeszy.** Organ szwajcarskich socjalistów ogłasza deklarację socjalistów niemieckich i austriackich, potępiającą pakt niemiecko-sowiecki i zapewniającą o gotowości prowadzenia dalszej walki o wolność i pokój.

— **Szpiedzy w Argentynie.** Dwie pasażerki statku „Almanzora” zostały na żądanie władz brytyjskich wysadzone na ląd w Buenos Aires. Są to 53-letnia Hiszpanka Matylda Velez Palacios i 34-letnia obywatelka argentyńska Virginia Carabelas Artigaza. Obie zostały aresztowane pod zarzutem uprawiania szpiegostwa.

ZENON RÓŻAŃSKI

POWIEŚĆ SENSACYJNA

24

(Ciąg dalszy).

Aspirant Struzik strzelił nerwowo palcami.

— Szkoda... Może pan wrócić do posterunku...

— Rozkaz.

Policjant zasalutował, odwrócił się na boki i odszedł w kierunku dworca Wileńskiego, a Struzik ze Stępnem poszli do kawiarni. Za kasą siedziała

pulchna blondynka, żywo coś opowiadająca ekspedientce...

— Jestem aspirant Struzik... Rozmawiałem z panją przez telefon...

— Właśnie, panie aspirancie... Odrązu pobiegłam...

— Wiem — przerwał. — Czy poprzednio ten człowiek przychodził tutaj?

— Widziałam go po raz pierwszy dziś...

— Jak wyglądał?

— No... dość przystojny był, panie aspirancie... Taki brunet... wysoki... postawny...

— Szczupły, gruby, kolor oczu, ubranie... Te rzeczy mnie interesują, a nie pani pogląd na jego urodę...

Kasjerka zaczerwieniła się.

— Przepraszam... Szczupły był, a oczy to miał chyba ciemne... piwne... Ubrany był na jasno... Szara marynarka i ciemne spodnie... Acha... kapelusz miał również szary...

— W którym kierunku się udał po wyjściu stąd?

— Tego nie widziałam, panie aspirancie. Chyba, że panna Stasia? — zwróciła pytając oczy na ekspedientkę.

— Ja obsługiwałam właśnie gościa... Struzik skinął na Stępnia:

— Chodźmy... — zwrócił się jeszcze do kasjerki. — Gdyby kiedykolwiek ten człowiek zjawił się u was, proszę natychmiast zadzwonić do komisariatu, powołać się na mnie i prosić o przysłanie policjanta... Do widzenia...

— Do widzenia panu...

— Wyszli na ulicę i w chwilę po tym jechali motocyklem z powrotem do Warszawy... Tymczasem człowiek, któ-

rego poszukiwali, stojący dotąd po przeciwnej stronie ulicy w bramie, opuścił swe stanowisko i wolnym krokiem ruszył w stronę ulicy Zygmuntowskiej...

Rysopis jego zgadzał się z opisem kasjerki kawiarni Praskiej. Istotnie był to wysoki mężczyzna, mający nie więcej jak 26 lat, o smagłej, szczupłej twarzy, energicznie zarysowanej brodzie i ciemnych, dużych oczach. Szedł teraz wolno, ale sprężysto, krokiem zdradającym sportowca. Widać rozmyślał na czymś, bo twarz miał skupioną, poważną, brwi ściągnięte.

Aspirant Struzik miał rację, pędząc tutaj na Pragę. Instynkt policjanta, ów niezawodny szósty zmysł, słusznie mu powiedział, że człowiek telefonujący do mieszkania panny Zosi ma coś wspólnego z jej śmiercią, a w każdym razie mógłby dużo o niej powiedzieć... Istotnie — ten człowiek wiele mógłby powiedzieć aspirantowi Struzikowi zarówno o panie Zosi, jak również o wydarzeniach, mających miejsce w jej mieszkaniu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

